

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: Secretary of State for the Home Department

Druga strona postępowania: O A

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy „ochronę państwa, którego jest [się] obywatelem” w rozumieniu art. 11 ust. 1 lit. e) i art. 2 lit. e) [dyrektywy 2004/83/WE ⁽¹⁾, zwanej dalej „dyrektywą w sprawie kwalifikowania”] należy rozumieć jako ochronę zapewnianą przez państwo?
- 2) Czy przy rozstrzygnięciu kwestii tego, czy istnieje uzasadniona obawa bycia prześladowanym w rozumieniu art. 2 lit. e) [dyrektywy w sprawie kwalifikowania], oraz kwestii tego, czy dostępna jest ochrona przed takim prześladowaniem zgodnie z art. 7 [dyrektywy w sprawie kwalifikowania], należy w obu przypadkach zastosować „przesłankę ochrony” lub przeprowadzać „analizę dostępności ochrony”, a jeżeli tak, to czy w każdym przypadku mają zastosowanie te same kryteria?
- 3) Pomijając kwestię możliwości zapewnienia ochrony przez podmioty niebędące państwami w świetle art. 7 ust. 1 lit. b) i zakładając, że odpowiedź na pytanie pierwsze jest twierdząca, czy skuteczność lub dostępność ochrony należy oceniać wyłącznie przez odniesienie do działań i funkcji ochronnych wykonywanych przez podmioty państwowe, czy też możliwe jest wzięcie pod uwagę działań i funkcji ochronnych wykonywanych przez podmioty prywatne (podmioty społeczeństwa obywatelskiego) takie jak rodziny lub klany?
- 4) Czy (jak założono w pytaniach drugim i trzecim) kryteria mające zastosowanie do „analizy dostępności ochrony”, którą należy przeprowadzić przy rozpatrywaniu utraty statusu uchodźcy w kontekście art. 11 ust. 1 lit. e), są takie same jak te, które należy stosować w kontekście art. 7?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osób, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony, oraz zawartości przyznawanej ochrony (Dz.U. 2004, L 304, s. 12).

Skarga wniesiona w dniu 26 marca 2019 r. — Komisja Europejska/Irlandia

(Sprawa C-257/19)

(2019/C 206/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: S.L. Kalēda, N. Yerrell, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Irlandia

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że nie przewidując organu dochodzeniowego, który jest niezależny z punktu widzenia swojej organizacji, swojej struktury prawnej i podejmowania przezeń decyzji od którejkolwiek ze stron, której interesy mogłyby stać w sprzeczności z powierzonym mu zadaniem, Irlandia uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na podstawie art. 8 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/18/WE⁽¹⁾ ustanawiającej podstawowe zasady regulujące dochodzenia w sprawach wypadków w sektorze transportu morskiego i zmieniającej dyrektywę Rady 1999/35/WE oraz dyrektywę 2002/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady;
- obciążenie Irlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z art. 8 ust. 1 dyrektywy 2009/18/WE państwa członkowskie zapewniają prowadzenie dochodzeń w sprawie bezpieczeństwa w przedmiocie bardzo poważnych wypadków morskich pod nadzorem bezstronnego stałego organu dochodzeniowego. Aby dochodzenie w sprawie bezpieczeństwa było prowadzone w sposób wolny od uprzedzeń, art. 8 ust. 1 wymaga, aby organ dochodzeniowy był niezależny z punktu widzenia swojej organizacji, swojej struktury prawnej i podejmowania przezeń decyzji od którejkolwiek ze stron, której interesy mogłyby stać w sprzeczności z powierzonym mu zadaniem.

Komisja uważa, że komisja śledcza ds. badania wypadków morskich (Marine Casualty Investigation Board) utworzona przez Irlandię nie spełnia tego wymogu z tego względu, że dwóch z pięciu jej członków pełni także ogólne obowiązki regulacyjne i wykonawcze związane z bezpieczeństwem morskim statków pływających pod banderą irlandzką oraz z kontrolą bezpieczeństwa na wodach irlandzkich.

⁽¹⁾ Dz.U. 2009, L 131, s. 114.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék (Węgry) w dniu 28 marca 2019 r. — T-Systems Magyarország Zrt. i in./Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság i in.

(Sprawa C-263/19)

(2019/C 206/37)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: T-Systems Magyarország Zrt., BKK Budapesti Közlekedési Központ Zrt., Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság